

Hei!

Nimeni on Santeri Leinonen ja tässä on kielitarinani.

Olen täysin suomenkielinen ja tulen suomenkielisestä perheestä. Äitini, isäni ja pikkuveljeni puhuvat kaikki suomea äidinkielenään. Jos meillä olisi koira, niin varmaan jopa se puhuisi suomea. Valitettavasti lemmikkejä minulla ei allergioiden takia ole koskaan ollut.

Aloin opiskella ruotsia yläasteella kuten silloin oli tapana. Olen aina ollut kiinnostunut kielistä - ensimmäinen vieras kieleni oli saksa, joka alkoi kolmannella luokalla - mutta ruotsin kieleen en erityisemmin satsannut.

Asiat muuttuivat, kun aloin opiskella lukiossa. Ruotsin kieli oli sujunut varsin hyvin ja päätin, että kirjoittaisin ruotsin pitkänä ylioppilaskirjoituksissa. Kesällä 2018 sain ensimmäisen kesätyöpaikkani Folkhälsanin ruotsinkielisessä päiväkodissa Hyvinkäällä. Siellä sain oppia ruotsin kieltä hausalla tavalla ja ansaita jopa vähän rahaakin siinä sivussa.

Minulla oli myös suunnitelmissa, että olisin lähtenyt opiskelemaan yhteiskuntatieteitä ruotsiksi Helsingin yliopistoon, mutta elämä otti sitten toisen suunnan. Aloin opiskella venäjän kieltä ja kansainvälisiä suhteita, erikoistumisalakseni muodostui Venäjän ulko- ja turvallisuuspolitiikka. Tämä ei kuitenkaan estänyt minua osallistumasta ruotsinkielisen osakunnan - Nylands nationin - toimintaan ja nauttimasta sekä opiskelijaelämästä että ruotsin kielestä samalla tavoin. (Jos et tiedä, mikä osakunta on, niin kannattaa googlata ja saada samalla pieni ripaus opiskelijaelämää jo etukäteen!)

Olisi vielä paljon muutakin, mitä voisin kertoa sinulle, mutta lopuksi totean ruotsin kielen antaneen minulle paljon hyötyä elämään täällä Suomessa. Itseasiassa pidän aina vähän outona, kun minulta kysytään suhteestani Ruotsiin. Ruotsin kieli on ollut minulle aina ennen kaikkea suomalainen asia ja avannut ovia suomenruotsalaiseen maailmaan Suomessa.

Toivottavasti tapaaamme pian - ja kaikkea hyvää!

Ystävällisin terveisin, Santeri